

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 11 януари 2001 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Христо Данов

Членове: Георги Марков

Димитър Гочев

Тодор Тодоров

Неделчо Беронов

Стефанка Стоянова

Маргарита Златарева

Васил Гоцев

Людмил Нейков

Румен Янков

Живан Белчев

Пенка Томчева

при участието на секретар-протоколита Енита Еникова разгледа в закрито заседание на 11 януари 2001 г. конституционно дело № 17/2000 г., докладвано от съдията Живан Белчев.

Производството е по чл.149, ал.1, т.1 и т.2 от Конституцията. Делото е образувано на 14 декември 2000 г. по искане на 61 народни представители от XXXVIII Народно събрание за даване задължително тълкуване на разпоредбата на чл.106 от Конституцията, в частта ѝ – “Министерският съвет ръководи изпълнението на държавния бюджет...”, а именно: ” Министерският съвет има ли право да харчи повече средства от гласуваните в закона за държавния бюджет”, както

и да бъде обявена за противоконституционна разпоредбата на чл.35, ал.2 от Закона за устройството на държавния бюджет.

Производството е във фазата по допустимостта, по смисъла на чл.19, ал.1 ЗКС.

В съдържателната част на искането са посочени редица проблеми по тълкуването и приложението на посочената част от разпоредбата на чл.106 от Конституцията. Поддържа се, че Законът за държавния бюджет е закон като всички други и никоя разпоредба в Конституцията не дава право на Министерския съвет да разходва повече пари от предписаното в закона. Практиката от последните години показва, че Министерският съвет харчи по-големи суми, отколкото са предвидени в Закона за държавния бюджет, изтъквайки аргумента, че след като са събрани повече пари в държавната хазна и не се нарушава баланса на бюджета, то достатъчно е с негов акт тези средства да бъдат разходвани без съгласието на Народното събрание. По този начин обаче, Законът за държавния бюджет се свежда само и единствено до чл.1, ал.3 – размерът на бюджетния дефицит, евентуално излишък, което прави излишно и приемането на цялостен и подробен закон за държавния бюджет. Народното събрание се изключва от законотворческия процес и последният става прерогатив на Министерския съвет и министъра на финансите.

По отношение установяването на противоконституционността на чл.35, ал.2 от Закона за устройство на държавния бюджет искането на групата народни представители не е мотивирано.

Конституционният съд намира, че искането, обосновано, макар и само в първата си част е допустимо. От една страна, то има за предмет тълкуването на конституционна разпоредба, а от друга установяване противоконституционността на законова разпоредба, което е правомощие на Конституционния съд по чл.149, ал.1, т.1 и т.2 от Конституцията. Направено е от лица, включени в кръга на субектите по

чл.150, ал.1 от Конституцията, имащи право на инициатива за сезиране на Конституционния съд. Спазени са изискванията на чл.17, ал.1 от Закона за Конституционния съд и чл.18 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд.

В обстоятелствената част на искането е подчертана необходимостта за даване на исканото тълкуване. По този въпрос е изразено становище.

Предвид предмета на искането, респ. материята, която се урежда с конституционните разпоредби, относно тълкуването на посочената конституционна норма и установяване на противоконституционността на посочената законова разпоредба, Конституционният съд счита, че следва да бъдат конституирани като страни по делото Народното събрание, Министерския съвет и министъра на финансите.

С оглед изложените съображения и на основание чл.149, ал.1, т.1 и т.2 от Конституцията и чл.19, ал.1 ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

Допуска за разглеждане по същество искането на 61 народни представители от XXXVIII Народно събрание за даване задължително тълкуване на ~~от~~ разпоредбата на чл.106 от Конституцията, в частта ѝ - “Министерският съвет ръководи изпълнението на държавния бюджет...”, а именно: “Министерският съвет има ли право да харчи повече средства от гласуваните в закона за държавния бюджет”, както и за установяване противоконституционността на чл.35, ал.2 от Закона за устройство на държавния бюджет.

Конституира като заинтересувани страни по делото – Народното събрание, Министерския съвет и министъра на финансите.

Преписи от искането и настоящото определение да се изпратят на заинтересуваните страни, на които да се съобщи, че в 14-дневен срок могат да изпратят писмени становища.

Препис от определението да се изпрати и на вносителите на искането, като указва на същите в 14-дневен срок от съобщението да отстранят недостатъците в искането в частта, досежно установяване противоконституционността на чл.35, ал.2 ЗУДБ.

Председател:

Христо Данов